

lunk szemben és kívánatos, hogy az ítéletben jelentkező szemlélet, tudatossá téve, átszűrődjön a bírói gyakorlatba és így elméleti esetlegességből élő joggá váljon.

Dr. Varannai István: Defflorációs magánjog. (*Sorompó, cövek, centrum, tengely, sugallat, logikai szakadék, horoskóp, kopja, páncél, védőbástya. A szavak megvannak — indulhat a cikk. A gondolatok majd megjelennek írás közben.*¹⁾)

Hömpölygő életünk tornyosuló eseményei meghatározzák írásom centrumát, de egyuttal sorompót is állítanak fel, hogy ne terjesszem túl érdeklődésem horoskópját egy logikai szakadékkal elválasztott távoli jogvidékre. Félő szívvel tartok seregszemlét azokon a sajnálatserűen gyűrűdző jogalkotási termékeken, amelyeknek erősödő hullámai nyaldossák már azokat a gátokat, amelyeket a konzervatív világfelfogás várbástyanak épített ki.

Lobogó kopjával, a kapitalista szemlélet csillogó páncélzatában hiába hordom körül az antiszociális jogeszmé messzesugárzó véres kardját, hiába szerteágazó akcióim a jog reakciója magasztos érdekében. A jog legkülönbözőbb, egymástól távoleső és szerteágazó területeit felkutató tanulmányaim és előadásaim — „Kamatproblémák”, „A részvénytársasági jog reformja”, „Állami omnipotencia”, „Kamat és probléma”, „Részvény és társaság”, „Állami és magánpotencia”, „Részvénytársasági kamat” stb. stb. — missziós feladatot teljesítenek: a gondolatok duzzadó bőségével és a stílus messzesugárzó ragyogásával védik a tőke előjogait, a hitelező biztonságát, a nagy részvényes szuverenitását, a jog sansculottei alattomos támadásai ellen.

És mégis a destrukció erősödő hullámai zúgnak a falak alatt, Thébe hét kapuját döngetik az új magánjogi irányok és inognak az élet kényelmét és élvezetét biztosító jogi alappillérek. Gondolkodásunk tengelyébe egyetlen törekvés nyomul be ellenállhatatlan erővel: Minden legény a gátra! A vezér a helyén van — lépjen be mindenki a Reformszövetségbe!²⁾

Dr. Glücksthal Andor: Adózás, népiólét és céladaequat. Rostand „Samfiók” című tragédiájában megírta szerény életem némely szemelvényének történetét. A dráma 5 felvonásból áll, de a taxáció nem kimerítő. Hiányzik be-

¹⁾ Tördelés után vettük észre, hogy a pro domo vázlat nem közlésre volt szánva.

²⁾ Tördelési hiba. A cikk vége szerző egy beszédének kéziratából került ide.

lőle a tragikum több önálló jellegű megjelenítése; mikor három tized orrhosszal kimaradtam a Camara obscura választmányából, mikor Felsőház helyett kávéházban vagyok kénytelen napjaimat lapszerkesztéssel tengetni és mikor lukratív adóügyek ellátása helyett odáig jutok, hogy adópolitikai cikkeket írogatok.

Alulírott a materializmus minden formáját perhorezkálom és innen van az, hogy adó- és pénzügyi joggal foglalkozom, mert ez a jognak az a területe, ahol a gyengéd lírai érzelmek leghatályosabban érvényesülnek. Adópolitikai célkitűzéseimet eddig is a „Polgári Jog” hasábjain vittem a kft. (korlátolt felelősségű és számu) nyilvánosság elé; meg lévén győződve jelen ünnepi szám nagy publicitásáraól, súlyt helyeztem arra, hogy annak keretében is napvilágot lásson korszakalkotó elmefuttatásom.

Pénzügyi jogi teóriáim Vészi Mátyás nagyérdemű i. t. barátom előadása kapcsán céladaequat értelemváltoztató lehetőségen mentek át, mert egyrészt a bíráló szóval a szükség nyílt parancsa került szembe, másrészt az adótechnikai vizsgálódások és feltevések alapján meggyőződtem, hogy a pénzügyi hatóságok kezébe adott értelmezési lehetőségek az adózók népjóléti kibontakozását szolgálják. Azaz, hogy az adózókat a nekik gondokat és fentartási költségeket okozó (lásd: tartalékolás, leírás, stb.) üzleti és lakberendezési tárgyaiktól megszabadítják — az adózó létfenntartási jogát lényegileg alátámasztják. Ugyanígy szociális érdekeket szolgál az az adópolitika is, mely a válság idején az adósrótot megszorítja, mert ezzel végre lehetlenné válik az adózók szabad ficánkolása, amely csak energiapazarlással jár. Végül államszociális szempontból üdvösnek nyilvánítandó az, hogy az adózók idejük túlnyomó részét a különböző közterhekkkel kapcsolatos bevallási, összeírási, kivetési, jogorvoslati, kezelési, beszolgáltatási, stb. munkákkal töltik, mert ezáltal okszerű gondoskodás történik az átkos munkanélküliség terjedésének meggátlása irányában. Javaslatom tehát odairányul, hogy ily bámulatos eredmények láttán az egész közigazgatás, törvényhozás és igazságszolgáltatás — Montesquieu örök és közkedvelt elvein indulva — adassék pénzügyi kormányzatunk kezébe. Vivát!

És hogy jelen okfejtéseimnek valami teteje is legyen, közlöm olvasóinkkal, hogy fáradságot és költséget kimélve, sikerült elérnem a pénzügyi gazgatóságnál a jelen szám beszédésével járó élvezeteknek a vigalmi adó alól egyszerűsrimindenkorra való kivételes mentesítését.